

mand og 9 valgte Medlemmer samt af 16 af Rigsdagens Medlemmer, kan selvfølgelig kun blive raadgivende, men det er paa den anden Side en raadgivende Forsamling, hvis Udtalelse vil blive strængt saglig, medens de af Flertallet stillede Forslag under Nr. 2 og Nr. 51 vil bringe disse Spørgsmaal ind under politiske Synsvinkler, muligvis til Skade for Sagen.

Mindretallet formener, at der ved Ændringsforslag Nr. 1 tages det størst mulige Hensyn til alle Interesser i denne Sag. Det bliver muligt at skabe Regler, ved hvilke der tages Hensyn til alle foreliggende Omstændigheder hos de Personer, der søger Optagelse i Sygekasserne, hvorimod faste Grænser, ligegyldigt under hvilken Form, paa Forhaand udelukker det Skøn, som netop er af største Betydning for den Samfundsklasse, der fortrinsvis er henvist til Forsikring i de anerkendte Sygekasser.

Mindretallet tiltræder de af Underudvalget udarbejdede Forslag, der er optagne under Nr. 3—8, 10, 13, 14, 18—21, 23—27, 30—44 og 47—50.

Under Nr. 12 stiller Mindretallet Forslag til § 11, hvormed tilsigtes at aabne den videst mulige Adgang til at udøve Skøn over de Begæringer om Optagelse, der fremkommer, og under Numrene 9, 45 og 46 stilles Forslag til §§ 10 og 27, nødvendiggjorte ved Ændringsforslag Nr. 1 til § 6.

Med Hensyn til § 13, der angaar Statstilskuddet, fastholder Mindretallet den af det nævnte Underudvalg foreslaaede Affattelse. Ændringsforslag Nr. 16.

Det er Mindretallets Opfattelse, at Loven vil paalægge Sygekasserne adskillige nye Byrder (Behandling af sindssyge og tuberkuløse, Ydelse af Barselhjælp m. m.), der nødvendiggør større Ydelser fra Medlemmerne. Mindretallet kan under disse Forhold ikke finde det forsvarligt at berøve visse af Sygekasserne noget af det Tilskud, der hidtil er ydet, saaledes som det vil ske, hvis Flertallets Ændringsforslag Nr. 15 vedtages.

Mindretallet har tiltraadt Princippet

om at beregne Statstilskuddet paa Grundlag af Sygekassernes Udgifter og yder gerne sin Medvirkning til, at de Sygekasser, der skal virke blandt den fattigste Del af Befolkningen, faar en betydelig Forøgelse af Statstilskuddet. Mindretallet kan derimod ikke anerkende, at det skal være Ret at yde dette større Tilskud ved at berøve en anden Gruppe Sygekasser en Del af det Tilskud, der hidtil har hørt til deres Budget. Sygekasse-Institutionen er formentlig af saa stor Værdi for Samfundet, at det vel er værd at ofre noget paa dens Trivsel.

Et andet Mindretal (Schovelin) staar for saa vidt sammen med det førstnævnte Mindretal, som det paa ethvert Tidspunkt har deltaget i dets Bestræbelser for at faa samlet Enighed mellem alle Partigrupper om en Række Fællesændringer, hvorved Vedtagelsen af nærværende Lovforslag vilde blive en virkelig Reform af den bestaaende Tilstand — og det beklager derfor ogsaa for sit Vedkommende, at denne Enighed i sidste Omgang er blevet sprængt fra Regeringspartiets Side, saa meget mere som dog i Forvejen de fleste af dets Repræsentanter i Udvalget havde vist virksom Sympati for Tilvebringelsen af et saadant Fællesværk paa dette i politisk Henseende fuldkommen neutrale Lovgivningsomraade. Mindretallet nærer fremdeles den Anskuelse, at det saaledes tilvebragte Kompromis bør søges gennemført, uanset at, som nu, Flertallet i sidste Øjeblik er sprunget fra, og stiller derfor sammen med det førstnævnte Mindretal Ændringsforslagene under Nr. 1, 9, 12, 16, 17, 29, 45 og 46, som næsten ordret falder sammen med det nævnte Underudvalgs Forslag, saaledes som disse efter Henstillinger fra Flertallets Side sluttelig forandredes. Den Motivering af disse Ændringsforslag, som heraf foran er givet, kan Mindretallet vel langt fra i et og alt tiltræde, men maa dog mene, at den i det meste rammer det rette. Mindretallet forbeholder sig i Salen nærmere at redegøre for sit Standpunkt.